**RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN**

U I T S P R A A K Nr. 2007/012 WA

i n d e k l a c h t nr. 2006.1808 (040.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 10 februari 2004 is de zoon van klaagster op school door een, bij verzekeraar krachtens een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren verzekerde medeleerling tegen zijn knie getrapt en heeft hij daardoor letsel opgelopen.

In artikel 5.1.1 van de op deze verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:
'Niet gedekt is de aansprakelijkheid van een verzekerde voor schade veroorzaakt door en/of voortvloeiende uit zijn/haar:
a. opzettelijk en tegen een persoon of zaak gericht wederrechtelijk handelen of nalaten;
(…)'

De klacht

Op 5 januari 2005 berichtte verzekeraar dat hij de verzekerde om aanvullende informatie had verzocht. Nadat klaagster aan verzekeraar het proces-verbaal had verschaft, schreef deze op 19 april 2005 niet in te zien wat zij nog vorderde, nu de verzekerde door de strafrechter veroordeeld was bij wijze van voorschot een schadevergoeding te betalen van € 200,-. Op 2 juni 2005 berichtte verzekeraar dat hij aanleiding zag dekking te ontzeggen. Klaagster moest de verzekerde maar rechtstreeks aanspreken.

Bij brief van 24 juni 2005 deelde verzekeraar mee dat hij via de tussenpersoon van de verzekerde het strafvonnis had ontvangen. Daaruit zou onomstotelijk blijken dat de verzekerde schuldig was bevonden terzake van overtreding van artikel 300 van het Wetboek van Strafrecht. Verder gaf verzekeraar te kennen dat

hij niet met klaagster in discussie zou gaan over de toepassing van de opzetclausule, daar dit haar niet regardeerde.

Daarop is met verzekeraar een discussie ontstaan over de vraag of hij het strafvonnis moest overleggen en over de vraag of hij niet gehouden was met klaagster de discussie aan te gaan over toepassing van de opzetclausule.

Nadat klaagster zich tot de directie van verzekeraar had gewend, deelde verzekeraar mee dat hij de verzekerde toestemming zou vragen het strafvonnis over te leggen. Voor het overige bleef hij bij zijn standpunt. Het vonnis werd echter niet overgelegd.

Klacht 1: Ten onrechte weigert verzekeraar het strafvonnis, waarop hij zich beroept, over te leggen.

In zijn brief van 24 juni 2005 beroept hij zich op het strafvonnis. Uit dit vonnis zou onomstotelijk blijken dat de verzekerde door de strafrechter schuldig bevonden is terzake van overtreding van artikel 300 WvSr.

Klaagster heeft getracht bij de griffie het vonnis op te vragen. De griffier deelde echter mee dat er geen schriftelijk vonnis is: het vonnis was mondeling gewezen.

In zoverre is klaagster afhankelijk van de informatie die verzekeraar heeft. Dit te meer nu deze zich beroept op een schriftelijk vonnis. Met name is klaagster benieuwd naar de overweging waarin verwezen wordt naar artikel 300 WvSr.

De Raad van Toezicht heeft eerder bepaald dat een verzekeraar de stukken moet overleggen waarop deze zich beroept (vgl. Uitspraak Nr. 2001/24 WA). Doordat verzekeraar zich op stukken beroept maar deze niet wil overleggen, handelt hij klachtwaardig. Het vragen van toestemming aan de verzekerde is niet relevant, althans verzekeraar heeft niet aannemelijk kunnen maken welke zwaarwegende belangen van de verzekerde nopen het stuk niet over te leggen. Daarbij komt dat het een openbaar gewezen vonnis betreft. Uit het feit dat de verzekerde het aan verzekeraar heeft verstrekt, kan worden afgeleid dat hij met het overleggen geen problemen heeft. Bovendien blijkt het stuk volgens de griffie niet te bestaan, zodat klaagster er niet langs andere weg over kan beschikken. Klaagster heeft er dus alle belang bij het vonnis te ontvangen.

Klacht 2: Ten onrechte stelt verzekeraar dat hij niet gehouden is de discussie over de opzetclausule met klaagster te voeren. Daarbij beroept hij zich erop dat tussen klaagster en hem geen rechtsverhouding bestaat. Dat feit ontslaat hem echter niet van zijn plicht om jegens een derde belanghebbende zoals klaagster een deugdelijk standpunt in te nemen en zonodig daarover met die derde te discussiëren.

<u>Het standpunt van verzekeraar</u>

Verzekeraar ontving van de verzekerde de aansprakelijkstelling, gedateerd 3 december 2004. Deze begint met:
"U heeft op 10 februari 2004 mijn cliënt in de pauze tussen de lesuren op het schoolplein (…) een schop tegen de knie gegeven. Ten gevolge daarvan heeft mijn cliënt tot heden behoorlijk veel last en beperkingen aan de getroffen knie. Van het gebeurde is proces-verbaal opgemaakt door de politie. U bent inmiddels ook door de rechter veroordeeld."

Op 15 april 2005 ontving verzekeraar het proces-verbaal. Daarin verklaart de zoon van klaagster:

2007/012 WA

"Ik ging naar (de verzekerde) toe... Toen ik bij hem was, tikte ik hem op de schouder om zo de aandacht van hem te krijgen. (De verzekerde) draaide zich om en hij schopte mij meteen met geschoeide voet. Ik zag dat hij daarbij woest uit zijn ogen keek. Er was geen enkele aanleiding om op die manier te reageren. Hij raakte mij met zijn schoen tegen mijn linkerknie. Ik kon niet meer op mijn benen staan en ben op de grond gaan liggen. Door die trap zwol mijn knie op. Ik kon niet meer lopen. Ik ben met een ambulance naar het ziekenhuis vervoerd. Door de trap is mijn knie zwaar ontwricht. Ik doe bij deze aangifte terzake mishandeling want ik heb aan niemand toestemming en of vergunning verleend om mij opzettelijk pijn of letsel toe te brengen... Nadat (de verzekerde) mij had getrapt is hij weggelopen. Ik zag nog dat hij aan het lachen was."

Verzekeraar heeft vervolgens de verzekerde om nadere informatie gevraagd. Deze voerde aan dat hij zijn schouder gekneusd had en dat zijn actie een reactie was op de pijn die hij leed. Uit een brief van de advocaat van de verzekerde bleek dat de kinderrechter de verzekerde heeft vrijgesproken van poging tot zware mishandeling, maar hem heeft veroordeeld voor eenvoudige mishandeling en een werkstraf heeft opgelegd van 40 uur en een vervangende straf van 20 dagen jeugddetentie voor het geval de werkstraf niet naar behoren zou worden uitgevoerd. Tevens is de verzekerde een schadevergoedingsmaatregel opgelegd van€ 200, - betreffende immateriële schade.

Op basis daarvan heeft verzekeraar de verzekerde dekking ontzegd en daarbij gewezen op het hierboven onder Inleiding geciteerde uit artikel 5.1.1 van de polisvoorwaarden. Verzekeraar heeft aan de advocaat van klaagster meegedeeld dat, gezien de ontvangen informatie, de verzekerde geen dekking wordt verleend en dat klaagster de verzekerde rechtstreeks moet aanspreken.

Met een brief van 23 november 2005 van haar advocaat wenste klaagster zich in de discussie tussen verzekeraar en de verzekerde te mengen:
"Vooropgesteld zij dat er tussen mijn cliënt en uw maatschappij inderdaad geen contractuele relatie bestaat. Dat betekent niet dat uw weigering om dekking te verlenen, (Raad: niet) door mijn cliënt ter discussie gesteld mag worden. Mijn cliënt is belanghebbende en ook jegens hem heeft uw maatschappij zich te gedragen als een zorgvuldig handelend verzekeraar."

Hoezeer klaagster ook belanghebbende mag zijn, zij heeft geen rechtstreeks vorderingsrecht op verzekeraar. Deze heeft op goede gronden de verzekerde dekking ontzegd en klaagster verwezen naar de verzekerde. Verzekeraar heeft aangegeven waarom dekking wordt ontzegd, zich daarbij tevens beroepend op de polisvoorwaarden. Het is niet aan verzekeraar om zich verder met klaagster te verstaan omdat hij de belangen van de verzekerde niet mag schaden.

Het strafvonnis is mede aanleiding geweest om de verzekerde dekking te ontzeggen. In die zin speelt het vonnis dus alleen een rol tussen de verzekerde en verzekeraar. Het betreft overigens een "Afschrift aantekening mondeling vonnis". Met het ontzeggen van dekking aan de verzekerde heeft verzekeraar ten opzichte van het slachtoffer geen rol meer. Daarom heeft verzekeraar aan de advocaat van klaagster meegedeeld dat het hem niet vrij stond om verdere informatie, in dit geval het vonnis, te verstrekken. De advocaat hield daarna vol dat verzekeraar zich tegenover het slachtoffer op de afwijzing op grond van opzet beroept. Verzekeraar beroept zich echter tegenover de verzekerde op de

opzetafwijzing. Verzekeraar behoeft dus tegenover het slachtoffer niets te 'bewijzen'.

Om het slachtoffer toch tegemoet te komen, heeft verzekeraar de verzekerde benaderd voor toestemming om het vonnis aan de advocaat van klaagster toe te sturen. De verzekerde heeft echter geen toestemming verleend. Nu verzekeraar te kennen had gegeven dat hij de zaak niet meer behandelt, begreep de verzekerde niet dat verzekeraar toch nog met de zaak bezig is. Overigens is aan verzekeraar op geen enkele manier duidelijk geworden dat de advocaat van klaagster na de verwijzing naar de verzekerde in die richting actie heeft ondernomen. Blijkbaar heeft de advocaat zich wel tot de griffie gericht.

Het betreft hier dus een op een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren geclaimde schade. De tegenpartij heeft geen rechtstreeks vorderingsrecht. Verzekeraar heeft op basis van de bekende gegevens de verzekerde dekking ontzegd en heeft de advocaat van het slachtoffer naar de verzekerde verwezen. Toch blijft de advocaat er bij verzekeraar op terugkomen en wil hij met hem een discussie over opzet aangaan. Verzekeraar heeft echter door het ontzeggen van dekking geen rol meer tegenover het slachtoffer. De advocaat stelt dat een verzekeraar alle stukken moet overleggen waarop hij zich beroept. Verzekeraar beroept zich in deze tegenover de verzekerde op opzet onder andere op basis van het 'afschrift aantekening mondeling vonnis' en uitdrukkelijk niet tegenover het slachtoffer, want die speelt in de dekkingsvraag geen rol. Verder wil de advocaat in het bezit komen van een stuk dat verzekeraar heeft gekregen van de verzekerde. Het staat verzekeraar, nu hij geen rol meer heeft in de aansprakelijkheidsdiscussie c.q. schadeafwikkeling, niet vrij om stukken over te leggen aan andere partijen. Hij heeft nog om toestemming van de verzekerde gevraagd, maar heeft deze niet gekregen.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

In de onderhavige zaak heeft verzekeraar aan de verzekerde dekking krachtens de gesloten aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren ontzegd met een beroep op de in artikel 5 van de verzekeringsvoorwaarden opgenomen opzetclausule. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat hij de discussie daarover niet met klaagster en haar zoon - die geen rechtstreeks vorderingsrecht op verzekeraar hebben - behoeft te voeren, maar slechts en zonodig met de verzekerde. Verdedigbaar is ook het standpunt van verzekeraar dat hij daardoor geen taak meer heeft in de discussie over de aansprakelijkheid en vergoeding van de schade van de zoon van klaagster, maar dat deze discussie door klaagster en haar zoon verder met de verzekerde gevoerd moet worden. Met het oog daarop en op de belangen daarbij van de verzekerde kan verzekeraar ook het standpunt innemen dat het hem niet vrijstaat om zonder de instemming van zijn verzekerde het strafvonnis aan klaagster en haar zoon over te leggen. Verzekeraar heeft door te handelen als voormeld de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

2007/012 WA

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond

Aldus is beslist op 22 januari 2007 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)